

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-550/11

**PIGI – Pawleta Dimowa ET
przeciwko**

**Direktor na Direkcija „Obžalwane i upravljenje na izpylnenieto”, gr. Warna pri Centralno
upravljenje na Nacionalnata agencija za prichodite**

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd – Warna)

Podatki — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Prawo do odliczenia — Korekta —
Kradzież towaru

Streszczenie – Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 4 października 2012 r.

1. *Harmonizacja ustawodawstw podatkowych — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Odliczenie podatku naliczonego — Korekta wcześniej dokonanego odliczenia — Cel*

(dyrektywa Rady 2006/112, art. 185 ust. 1)

2. *Harmonizacja ustawodawstw podatkowych — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Odliczenie podatku naliczonego — Korekta wcześniej dokonanego odliczenia — Możliwość wymagania przez państwa członkowskie korekty w wypadku kradzieży — Pojęcie kradzieży*

(dyrektywa Rady 2006/112, art. 185 ust. 2)

1. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 21, 25)

2. Artykuł 185 ust. 2 dyrektywy 2006/112 w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie stosowaniu krajowych przepisów, które wymagają w razie stwierdzenia niedoboru towarów podlegających opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej korekty odliczenia tego podatku dokonanego w chwili nabycia owych towarów, w sytuacji gdy podatnik padł ofiarą kradzieży, a jej sprawca nie został wykryty. W istocie państwa członkowskie mają prawo nakazać korektę dokonanego odliczenia podatku od wartości dodanej w każdym przypadku kradzieży towaru uprawniającego do odliczenia owego podatku przy jego nabyciu, niezależnie od tego, czy okoliczności kradzieży zostały w pełni wyjaśnione.

W tej kwestii państwa członkowskie, korzystając z uprawnienia przewidzianego w art. 185 ust. 2 akapit drugi dyrektywy, nie muszą posługiwać się w krajowych przepisach podatkowych terminologią identyczną do przyjętej w uprawniającym je do tego przepisie dyrektywy, pod warunkiem że użyta terminologia odpowiada celom, którym przepis ten służy. Pojęcie „kradzieży” należy co do zasady do dziedziny prawa karnego, państwa członkowskie mają więc prawo posługiwać się terminami lepiej odpowiadającymi ich zdaniem ustawodawstwu podatkowemu służącemu wdrożeniu przepisu prawa Unii Europejskiej dotyczącego korekt w podatku od wartości dodanej. W związku z tym, ponieważ

kradzież powoduje „niedobór” towaru, co uniemożliwia jego dalsze użytkowanie w celach związanych z dalszymi transakcjami opodatkowanymi krajowe przepisy podatkowe wskazujące na „stwierdzenie niedoboru” jako powód powstania obowiązku korekty dokonanego odliczenia podatku od wartości dodanej i ich zastosowanie przez organ podatkowy należy uznać za właściwe wdrożenie art. 185 ust. 2 akapit drugi dyrektywy.

(por. pkt 29, 32, 34, 35, 37; sentencja)